

ПУЛЬС

ГАЗЕТА ВЧЕНОЇ РАДИ ТА РЕКТОРАТУ ОДЕСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Видається з травня 1997 року

Серпень 2024 року № 7 (318)

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ!

Дорогі студенти, аспіранти, викладачі, співробітники усіх підрозділів!

Щиро вітаю вас із початком нового навчального року. Життя будь-якого закладу освіти відмірює час по-особливому: новий рік у нас починається першого вересня — у День знань.

Це свято торкається серця кожного — і тих, хто вчить, і тих, хто вчиться.

З повагою ставлюся до наших першокурсників, які в цей нелегкий для країни час зробили відповідальний вибір і вступили до ОНМедУ. Це прекрасний, але дуже складний шлях, який потребує повної самовіддачі для оволодіння секретами медицини.

Вітаю професорсько-викладацький склад, який виконує найважливішу місію підготовки високопрофесійних фахівців медичної сфери.

На жаль, уже втретє ми починаємо навчальний рік в умовах воєнного стану, але впевнений: ми впорасмося з усіма викликами часу.

Бажаю всьому колективу міцного здоров'я, витримки, мужності й терпіння, віри та надії на краще. Завдяки високому потенціалу, вмінню працювати і досягати поставлених цілей ми успішно пройдемо 2024/2025 навчальний рік у навчально-виховному процесі, науковій та лікувальній роботі.

Валерій ЗАПОРОЖАН,
академік НАМН України, ректор ОНМедУ

Важлива місія

Україна переживає надзвичайно складні часи, зумовлені вторгненням сусідньої держави, у результаті чого були зруйновані основи, що забезпечували її сталий розвиток і спокійне життя населення.

ІНТЕРНИ СКЛАЛИ ДЕРЖАВНИЙ ІСПИТ

Нині знищені не тільки міста і села, а й долі багатьох родин і конкретних людей. І зараз ми стикаємося з величезними проблемами та загрозами щодо майбутнього України в демографічному плані та в плані здоров'я нації, збереження її генофонду: швидке скорочення кількості населення, вкрай низький рівень народжуваності, значне погіршення здоров'я всіх українців (як фізичного, так і ментального), дуже високі показники смертності, масова еміграція за кордон у пошуках безпеки...

Особливо турбує погіршення репродуктивного здоров'я жінок, і причин тут багато.

Ось тому зростає значення турботи про їхнє здоров'я, у тому числі — майбутніх матерів, які повинні отримувати високопрофесійну медичну допомогу, а ще увагу та підтримку з боку гінекологів і акушерів, які тримають у своїх долонях нове життя.

В ОНМедУ завжди приділяли особливу увагу підготовці фахівців саме цього профілю.

На кафедрі акушерства та гінекології ОНМедУ (завідувач кафедри — д. мед. н., проф. І. З. Гладчук) успішно склали практично орієнтований державний іспит 57

лікарів-інтернів зі спеціальності «Акушерство та гінекологія».

У складі екзаменаційної комісії були перший проректор ОНМедУ В. Г. Марічерета, керівник обласного перинатального центру Т. М. Панашенко, координатор з регіона-

лізації перинатальної допомоги обласного управління охорони здоров'я С. І. Петрових, провідні професори кафедри.

Лікарі-інтерни відповідали на теоретичні питання, визначали тактику невідкладної допомоги на практичних кейсах і виконували різноманітні практичні завдання на кількох клінічних станціях, включаючи діагностику, лікування та професійну комунікацію з пацієнтами, які вони опанували впродовж трьох років навчання в інтернатурі. Високий рівень підготовки показали такі лікарі-інтерни, як С. О. Шевченко-Бітенська, К. Р. Полюлях, Ле Тхі Куїнь Ань. Після завершення атестації всі лікарі-інтерни зможуть розпочати самостійну професійну діяльність.

Викладачі разом із завідувачем кафедри визначили основні завдання на 2024/2025 навчальний рік, приділивши велику увагу підвищенню рівня підготовки лікарів-інтернів, та запланували чергову нараду з керівниками інтернів на практичних базах.

С. П. ПОСОХОВА,
д. мед. н., професор
кафедри акушерства та гінекології

Зустріч однодумців

ДЛЯ ЗДОРОВОГО МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНИ

1–2 серпня 2024 року в Одесі пройшла мультисекторальна зустріч, спрямована на розробку операційного плану з імунопрофілактики на 2026–2028 роки. Цей захід зібрав фахівців з медицини, управлінців у галузі охорони здоров'я, освітян, представників місцевого самоврядування та неурядових організацій для обговорення стратегічних питань імунізації в регіоні.

За два дні інтенсивної роботи учасники обговорили успішні кейси та визначили напрями, які потребують подальшого вдосконалення. Було відзначено, що планування вакцинації — це складний процес, який включає

багаторічну підготовку та співпрацю чисельних організацій.

Перший день зустрічі розпочався з вітальних слів представників Міністерства охорони здоров'я України, Центру громадського здоров'я та проекту USAID «Розбудова стійкої системи громадського здоров'я». Відбулася низка пленарних сесій, де обговорювали стан впровадження обласної стратегії імунізації та операційного плану на 2023–2025 роки, а також методологію «аналіз під час дії» (Intra-Action Review).

Серед досягнень поточного плану було виділено: створення мобільних

бригад з вакцинації, які дозволяють охопити віддалені населені пункти; повне забезпечення регіону обладнанням для дотримання холодового ланцюга; збільшення рівня охоплення щепленнями, зокрема БЦЖ і проти гепатиту В у пологових будинках; використання можливостей гуманітарної допомоги та донорського фінансування; поліпшення комунікації між різними секторами.

Серед викликів, які залишаються: брак кадрів, бюрократичні перешкоди, обмежене фінансування, неможливість розширити календар щеплень, проблеми мікропланування.

Другий день був присвячений аналізу кращих міжнародних практик з імунізації та обговоренню наступних кроків щодо розробки плану на 2026–2028 роки. Важливо зазначити, що всі учасники підкреслили високий рівень організації заходу та конструктивність обговорень.

До заходу були залучені фахівці Одеського національного медичного університету, зокрема д. мед. н., професор, завідувач новоствореної кафедри гігієни, медичної екології та громадського здоров'я В. В. Бабієнко і автор цих рядків. Учасниками зустрічі було відмічено, що освіта, отримана в університеті, відіграє ключову роль у потенціалі розвитку громадського здоров'я та сприяє вдосконаленню програми вакцинації, стратегічного планування та багатьох інших аспектів імунопрофілактики.

Ця зустріч стала важливою віхою на шляху до поліпшення системи імунопрофілактики в Одеській області. Дякуємо всім, хто долучився до цієї важливої роботи, та продовжуємо працювати для забезпечення здорового майбутнього нашої держави.

А. В. ШАНИГІН,
доцент кафедри гігієни, медичної екології та громадського здоров'я
На фото: учасники заходу.

МРІЯВ СТАТИ ГОЛОВНИМ ЛІКАРЕМ

До ОНМедУ надійшла сумна звістка про загибель на війні випускника 2023 року Петра КИШЕНКА. Йому було лише 27...

Петро народився 22 листопада 1996 р. в селі Доброолександрівка Овідіопольського району Одеської області. Юнак хотів набути професію медика, щоб допомагати людям. Ця риса його характеру стала визначальною в усьому подальшому житті.

У 2016 р. він закінчив Одеське медичне училище, здобув професію фельдшера, але не зупинився на досягнутому і вступив до ОНМедУ, який закінчив у 2021 р. за спеціальністю «Лікувальна справа», а через два роки — інтернатуру за спеціальністю «Радіологія».

Петро Кишенко пішов на війну добровольцем, 25 лютого 2022 р. вступив до лав 122-ї бригади ТРО і став розвідником-кулеметником розвідувальної роти.

З квітня по серпень 2023 р. обіймав посаду старшого бойового медика мінометної батареї. З серпня 2023-го по січень 2024-го був фельдшером медичного пункту військової частини. З січня 2024 р. по 28 квітня 2024 р. ніс службу в 3-й Окремій штурмовій бригаді на посаді санітарного інструктора. Допомагав у захисті Гостомеля в березні 2022 р. Брав участь в обороні міста-героя Миколаєва в квітні 2022 р., в обороні Очакова влітку 2022 р.

Під час виконання бойового завдання отримав травму, але повернувся до лав Збройних Сил.

Забезпечував евакуацію та надання медичної допомоги під час Харківської кампанії влітку 2023 р. У 2024 р. у складі 3-ї ОШБр забезпечував відхід ЗСУ з Авдіївки, виконував евакуацію поранених з наданням медичної допомоги та полеглих на Авдіївському напрямку.

Петро загинув 28 квітня 2024 р. на Сватівському напрямку Луганської області, поблизу н. п. Сергіївка, під час спроби штурму з боку росіян. Він забезпечив ефективний захист позицій та евакуацію поранених. Загинув під час надання медичної допомоги важкопораненому побратимові від удару 120-мм ворожого снаряду.

У серпні 2023 р. був нагороджений «Знаком пошани». В квітні 2024 р. був поданий бригадою на нагородження орденом «За мужність» III ступеня, мав отримати звання «сержант»: указ було видано 29 квітня...

Петро також закінчив військову кафедру ОНМедУ, звання молодшого лейтенанта мав отримати у травні 2024 р.

Під час навчання він виявив себе активним, товаришким, старанним студентом, займався спортом: представляв університет на змаганнях з дзюдо у 2017–2018 рр.

А у вільний час розвивався в інших сферах: був кальянщиком, працював SMM у сфері торгівлі авто, відкрив своє СТО.

Планував стільки зробити після війни: працювати за обраною спеціальністю, мати міцну, щасливу сім'ю, відновити роботу СТО, відбудувати і розвивати нашу країну...

Однокурсники Петра Кишенка згадують...

В моєму серці він назавжди залишиться коханим чоловіком, вірним другом, цікавою людиною, Захисником, цілим Всесвітом, моєю гордістю.

Ми були разом 7 років, 7 місяців та 12 днів. Це було велике кохання. Його загибель — це мій біль, що ніколи не минеться, рана, що ніколи не загоїться.

Ольга КОСТРИЦІНА (КИШЕНКО),
дружина, однокурсниця

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ТОБІ, ДРУЖЕ!

Згадую, як наша кафедра радіології переїздила з МКЛІ-11 на вул. Пішонівську. Довгі перемовини з клінерами, розподіл кабінетів, збір коштів — все це нервувало. Аж тут дзвінок від Петра: «Не переймайся, Аню, все розрулимо!» — заспокоїв мене.

У цих лаконічних впевнених фразах — наш Кишенко, який з будь-якої складної ситуації знайде вихід. І завжди на позитиві. Мудра людина, з досвідом і розумінням життя, яка завжди допоможе, стане на бік правди.

Не можу писати про нього в минулому часі.

Петро поклав своє життя заради миру, заради своїх близьких. І таких молодих хлопців і дівчат, які виявилися справжніми патріотами, дуже багато.

Допомагайте фізично, донатйте, займайтеся волонтерством — робіть все можливе, аби кривава війна скоріше зупинилася!

Від імені інтернів-рентгенологів висловлюю щирі слова співчуття дружині і рідним, дякую батькам за виховання достойної людини.

Вічна слава і пам'ять тобі, друже!
Анна ОСТАПЕНКО,
староста групи інтернів-радіологів

ОБИЦЯВ СТАТИ ГОЛОВНИМ ЛІКАРЕМ...

Згадую всі роки навчання в університеті. Петро завжди був привітним і усміхненим, підбадьорював нас, підтримував. На другому курсі анатомія у нас часто була на першій парі. Ми приходили вранці стомлені після безсонної ночі через велику кількість матеріалу, який треба було

опрацювати, але Петро нас заспокоював, допомагав зняти верхній одяг та ще й жартував.

Не забути той день, коли ми святкували закінчення університету. Молоді, сповнені амбіцій та натхнення, ми обговорювали плани на майбутнє. Петя обіцяв стати головним лікарем і взяти нас на роботу, планував змінити старий совковий підхід до лікарів на сучасний і гідний... Чи могли ми уявити, що через півроку почнеться війна, в якій він загине справжнім Героєм! Стоячи біля твоєї могили, я думала: «Чому ти загинув? Ти ж обіцяв змінити цей світ — неже такою ціною?»

Надія НИКОЛШИНА, 27 гр.

ДЯКУЮ, ЩО БУВ У НАШОМУ ЖИТТІ

Петя заїхав у клініку, де я проходила інтернатуру, 25 лютого 2022 р. І повідомив, що вступає до лав ЗСУ, оскільки в ТРО людей вже вистачає.

Я дуже перехвилювалася через таке його рішення і сказала, що треба ж закінчувати навчання. Але він прийняв тверде рішення...

Пишаюсь тим, що наш друг — Герой! За ці два роки наш колега врятував десятки життів захисників України.

Я вдячна тобі, Петре, що ти був в моєму житті.

Світлої тобі пам'яті, Герою!
Златослава УРБАНОВИЧ, 28 гр.

ТИ ЗАВЖДИ БУДЕШ ПОРУЧ

Петро завжди випромінював посмішку і позитив, був ніби сонячним промінчиком, що осявав наші будні. Умів знаходити слова, що надихали і підбадьорювали, міг переконати, що ми успішно складемо важкі іспити і закінчимо університет. Вмів допомогти як добрим словом, так і конкретним ділом. Разом ми їздили на навчання, відзначали дні народження в колі одногрупників, підтримували зв'язок під час канікул.

У нього були чудові плани та мрії, які він плекав з такою надією...

Уважний і чуйний друг, ти завжди житимеш у наших серцях.

Марія СТАРКОВА, 27 гр.

МІЙ ЦІЛИЙ ВСЕСВІТ...

Ми познайомилися 29 серпня 2016 р., коли МФ-3 зібрали на першу зустріч з деканом.

Він був гарним, розумним, веселим і дотепним, називав мене «мадемуазель» і одразу сказав нашому спільному товаришу, що хоче перевестись до моєї групи. Мене це насмішило, адже ми були знайомі лише 10 хвилин...

Він міг поєднувати навчання з роботою в немедичній сфері, адже прагнув фінансового достатку та незалежності. Працював завжди. Не було часу, коли б він сидів без діла. І мене це завжди мотивувало теж рухатись далі.

Він міг поставити діагноз, встановити програмне забезпечення, відремонтувати авто, приготувати смачну вечерю. І завжди приходив на допомогу тим, хто її потребував. Здається, він ніколи не відмовляв, я навіть казала, що він занадто переймається чужими проблемами. Але це не зупиняло його. Де потрібна була допомога — там був він.

Я була за ним, як за найміцнішою стіною, яку не зламати ніяким ударом. І хотіла прожити з ним все життя. Ми робили одне одного кращими, життя одне одного більш наповненим. Але почалася війна, і наші плани на весілля, дітей, будинок біля моря були зруйновані. Петя пішов добровольцем 25 лютого 2022 р. Не хотів жити під прапором окупанта. Жив і чинив так, як хотів, щоб жила країна, народ.

При будь-якій можливості поспішав додому, до мене. Хотів побачити людей, яких любив, за той короткий час, що приїжджав.